

מ"ת 11782/03/23 - דניאל רוסו נגד מדינת ישראל

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקוה

מ"ת 11782-03-23 מדינת ישראל נ' רוסו(עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 133142/2023

בפני	כבוד השופטת שירי שפר
המבקש	דניאל רוסו (עצור/אסיר בפיקוח)
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המבקש: עו"ד אלכס זיו

המבקש בעצמו

ב"כ המשיבה: עו"ד עדיה גור

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור של המבקש, במסגרתה עותר המבקש ל"הסרת האיזוק האלקטרוני ויציאתו לריצוי עונש עבודות שירות".

כנגד המבקש הוגשה, ביום 26.03.2023 בקשה למעצר עד תום ההליכים, זאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של **נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רשיון נהיגה תקף** עבירות בניגוד לסעיפים 67 ו-10א לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961, **וללא ביטוח** עבירה בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תש"ל 1970..

עולה מעובדות כתב האישום כי ביום 24.03.23, בשעה 18:40, המבקש נהג ברכב פרטי בכביש 2, בודעו כי נפסל במסגרת 3 גזרי דין שונים -

ביום 07.11.2017 נפסל בנוכחותו בבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה בתיק 1144-10-14 למשך 24 חודשים במצטבר לכל פסילה אחרת ולא הפקיד רשיון נהיגה.

ביום 05.01.2021 נפסל בנוכחותו בבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה בתיק 2708-04-20 למשך 12 חודשים במצטבר לכל פסילה אחרת ולא הפקיד רשיון נהיגה.

ביום 26.12.2022 נפסל בנוכחותו בבית משפט השלום לתעבורה בבת ים בתיק 8265-07-22 למשך 30 חודשים

עמוד 1

במצטבר לכל פסילה אחרת וביום 28.12.2022 הפקיד תצהיר חלף רשיון נהיגה.

עוד באותן נסיבות נהג ללא רשיון נהיגה תקף אשר פקע ביום 18.02.2010 וללא פוליסת ביטוח תקפה.

ביום 24.03.23 נעצר המבקש עד החלטה אחרת.

ביום 27.03.23 בהסכמת הצדדים, נעצר המבקש בפיקוח אלקטרוני עד לתום ההליכים המשפטיים, בכפוף לקבלת חו"ד ישימה של יחידת מעוז ובתנאים הבאים - פיקוח רצוף של אחד משלושה מפקחים, הפקדה בסך 4,000 ₪, התחייבות עצמית, ערבויות צד ג', צו עיכוב יציאה מן הארץ, פסילה עד לתום ההליכים והתייצבות להליכים.

באותו מועד הודיעה המשיבה כי המבקש ביצע את העבירות תוך כדי ריצוי עבודות שירות ועמדתם כי לא יוכל לרצות את עבודות השירות תוך כדי האיזוק האלקטרוני.

כב' הש' בר הורה על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני עד לתום ההליכים המשפטיים ובנוסף קבע בהחלטתו כדלקמן:

"בימ"ש מבהיר כי ההחלטה לעצור את המשיב בפיקוח אלקטרוני הינה החלטה המגלמת בתוכה את חוסר האפשרות לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות כל עוד המשיב מצוי בפיקוח אלקטרוני.

לכן ככל ותוגש בקשה מיד לאחר החלטה זו לריצוי עונש עבודות שירות תוך כדי הפיקוח האלקטרוני, הרי שמובהר שעניין זה נשקל תוך כדי מתן ההחלטה ונשלל.

אין הדבר בא למעט עילות להגשת בקשה לעיון חוזר כגון שינוי נסיבות/חלופי זמן. אולם ברור כי ככל ולא ישתנו הנתונים, משמעות ההחלטה כי בימ"ש התכוון שעונש עבודות השירות לא ירוצה כל עוד המשיב מפוקח".

ביום 30.03.23, לאחר שהתקבלה חו"ד ישימה, התקיים דיון ניתנה החלטה בדבר העברת המבקש למקום הפיקוח.

ביום 14.05.23 הורשע המבקש, על פי הודאתו, בעבירות המיוחסות לו ולבקשתו נדחה הדיון ליום 19.07.23 לצורך קבלת תסקיר לעונש והמשך טיעונים לעונש.

ביום 07.06.23 הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור, במסגרתה ביקש כאמור, כי האיזוק האלקטרוני יוסר ותותר יציאתו לביצוע עונש מאסר בדרך של עבודות שירות אשר הוטל בתיק קודם. נטען בבקשה כי בחלופי הזמן מסוכנותו של המבקש פחתה.

בדיון שהתקיים ביום 03.07.23 ציין ב"כ המבקש כי המבקש עצור כי מזה כ-3.5 חודשים באיזוק אלקטרוני ולפני כן שהה במעצר למספר ימים; המבקש מצוי במשבר כלכלי ואישי, התגרש לאחרונה ומשלם מזונות; עבודות השירות אשר הוטלו על המבקש בתיק קודם הופסקו ולמעשה טרם החל בריצוין. לטענת ב"כ המבקש, גם במסגרת עבודות השירות

ישהה המבקש בפיקוח.

ב"כ המבקש היפנה לפסיקה לתמיכה בטענותיו.

המשיבה התנגדה לבקשה בציינה שזו לא מגלה עובדות חדשות או נסיבות שהשתנו, ולא חלף זמן ניכר מיום בו ניתנה החלטת המעצר ומסוכנותו הגבוהה של המבקש נותרה בעינה. המאשימה ציינה כי בתיק בו הורשע המבקש בחודש 12/22 ונגזר דינו ל-6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, הממונה הגיש בקשה להפסקה שיפוטית של עבודות השירות.

דין והחלטה

המסגרת המשפטית

סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, ייעשה רק אם "**נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה**".

לאחר ששמעתי את ב"כ הצדדים, עיינתי בפסיקה, ובחנתי את טענות הצדדים, מצאתי כי אין מקום להיעתר לבקשה.

חלוף הזמן

אשר לחלוף הזמן - נכון למועד מתן החלטה זו, המבקש עצור כ-3.5 חודשים והמסוכנות שנשקפת ממנו, נוכח נסיבות ביצוע העבירות ועברו התעבורתי, גבוהה וברורה.

בענייננו, המבקש נהג כאמור בזמן 3 פסילות שונות שהוטלו ב-3 גזרי דין שונים, לתקופה מצטברת של 66 חודשים, ללא רישיון נהיגה תקף (פקע בשנת 2010) וללא ביטוח.

המבקש הוציא רישיון נהיגה בשנת 2004 וכבר צבר לחובתו 54 הרשעות קודמות, לרבות ההרשעות החמורות הבאות:

- ביום 26.12.22 נגזר דינו בשני תיקים מצורפים בהם הורשע ב-2 עבירות של נהיגה בזמן פסילה, 2 עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, 2 עבירות של נהיגה ללא ביטוח ועבירה אחת של שימוש אסור בטלפון. הוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, 4 חודשי מאסר וזאת על תנאי, 30 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי והפעלת התחייבות בת 10,000 שח. במהלך פסילה זו נהג.

המבקש דחה את תחילת עבודות השירות והחל לשאת את מאסרו רק ביום 19.03.22.

- ביום 05.01.21 נגזר דינו בגין הרשעתו בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף והוטלו עליו 12 חודשי פסילה בפועל (אך לא הפקיד רישיונו).

- ביום 07.11.17 נגזר דינו בגין הרשעתו בצבר עבירות של נהיגה באופנוע ללא רישיון נהיגה מתאים, נהיגה בשכרות וגרימת תאונת דרכים עצמית והוטלו עליו עונשים של 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות עמוד 3

בחפיפה לעונש מאסר מותנה בן 6 חודשים שהופעל, 8 חודשי מאסר וזאת על תנאי, 24 חודשי פסילה בפועל, ועונשים נלווים.

- ביום 07.02.12 נגזר דינו בגין הרשעתו בעבירה של נהיגה תחת השפעת חומר משכר והוטל עליו מאסר על תנאי, 7 חודשי פסילה בפועל ועונשים נלווים.

- לחובתו הרשעות נוספות בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ובעבירות בטיחותיות נוספות.

למבקש רישום פלילי בעבירות רכוש ואלימות. הרשעתו האחרונה משנת 2018.

זוהי הרשעתו ה-3 של המבקש בעבירה של נהיגה בזמן פסילה; זוהי הרשעתו ה-8 בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף.

מאז פקע רישיון נהיגתו בחודש 02/10 נהג ברכב באופן תדיר והורשע בביצוען של 27 עבירות נוספות.

המבקש ביצע 3 העבירות של נהיגה בזמן פסילה (2 עבירות מיום 12.4.22 ומיום 24.7.22 בהן הורשע בתיק פל"א 8265-07-22 ועבירה נוספת מיום 24.3.23 בה הורשע בתיק בפני) בסמיכות זמנים ובפרק זמן של פחות משנה.

לא מצאתי כי פרק זמן של כ-3.5 חודשים עולה כדי "זמן ניכר".

לא מצאתי כי בפרק הזמן שחלף, מסוכנותו הגבוהה של המבקש פחתה.

ב"כ המבקש, טען בבקשה כי מסוכנות המבקש פחתה אך אין בפני כל אינדיקציה לכך. אומנם בבקשה שהוגשה - נטען לחילופין כי ניתן להעזר בשירות המבחן אשר יגיש תסקיר מעצר - אך המבקש לא חזר על עתירתו זו בעת הדיון ואיני סבורה כי יש צורך בכך.

כאמור, המסוכנות הנשקפת מן המבקש כה גבוהה - ואינה מצדיקה, בחלוף כ-3.5 חודשים בלבד, הקלה כה נרחבת בדמות ביטול מעצרו בפיקוח אלקטרוני ויציאתו ממקום מעצרו מדי יום.

בתיק העיקרי (פ"ל 11778-03-23) ההליכים טרם הסתיימו, אך זאת לאור בקשת המבקש, לאחר שהורשע על פי הודאתו, כי יתקבל תסקיר לעונש בעניינו, בטרם ישמעו הטיעונים לעונש. המשך הדיון בתיק העיקרי נקבע ליום 19/07/23.

מצאתי כי יש קושי ממשי ליתן אמון במשיב

ביצוע העבירות נשוא הבקשה שבפני ביום 24.03.23, שעה שהמבקש התייצב לקליטה אצל הממונה על עבודות השירות, לריצוי עונש המאסר שהוטל עליו בתיקו הקודם, ימים ספורים לפני כן (ביום 19.03.23), ובעוד חרב המאסר המותנה מתנוססת מעל ראשו, מלמדת על קושי ממשי ליתן אמון במבקש, שכן אינו מכבד צווי בית משפט;

נתונים אלו הביאו לכך שנקבע שגם אם לא ישהה במעצר בבית מעצר, הרי נוכח מסוכנותו יש להותירו במעצר בפיקוח אלקטרוני. מאז, הדבר המרכזי שהשתנה הינו הרשעתו הנוספת. לא הונח בפני תסקיר, לא הוכחה הפחתה במסוכנות, אלא ההפך, ולמעשה אין דבר המצדיק הבקשה.

בנסיבות אלה מי יערוב לכך שהמבקש לא ינהג ברכב בעת שיצא באופן יומיומי לריצוי מאסרו בעבודות השירות. איני מקבלת טענת ב"כ הנאשם כי בעת ביצוע עבודות השירות נתון המבקש בפיקוח. הפיקוח האמור אינו פיקוח הרמטי ואין ולא נטען כי יש מי אשר יוכל לוודא כי המבקש לא ינהג ברכב.

אוסף ואומר - למבקש אין זכות מוקנית לבצע עבודות שירות.

בתיק 8265-07-22 בו הוגשה הבקשה להפסקה שיפוטית של עבודות השירות - נדחה הדיון בבקשה מספר פעמים לבקשת ב"כ המבקש וחרף התנגדות המאשימה אשר עמדה על קיום דיון מידי בבקשה ובית המשפט הבהיר בדיון האחרון מיום 08/06/23 "מבלי להביע דעתי ביחס לסיכויי הבקשה לתחילת ריצוי העונש בתיק זה בדרך של עבודות שירות, אני מוצאת כי לא ייגרם כל נזק ככל והדיון ידחה ולב"כ הנאשם יתאפשר למצות את ההליכים מול המאשימה ((ב"כ המבקש ביקש לבוא בדיון ודברים עם הממונה - הערה שלי, ש.ש.). יש לציין כי מדובר כאמור במי שאינו מהווה קעת סכנה לציבור בהיותו מצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני".

לסיכום, המסוכנות שנשקפת מהמבקש גבוהה וקיים קושי ממשי לתת בו אמון - בוודאי במידה הנדרשת לשם ביטול מעצרו. לא חלף זמן ניכר - בפרט שעה שההליך העיקרי (הקבוע ליום 19/07/23) טרם הסתיים בשל בקשת המבקש כי יתקבל תסקיר לעונש בעניינו.

ר' גם בש"פ 3246/21 **אסף נשרי נ' מדינת ישראל** (19.05.21) שם, נדחתה בקשת המבקש לבטל מעצרו בפקא"ל ולשחררו בתנאי מעצר אדם בשעות היום ומעצר בית לילי, בחלוף כ-2.5 חודשים, חרף תסקיר שירות המבחן אשר המליץ על הקלה כאמור. אומצו קביעות בית משפט קמא ובית המשפט המחוזי (מרכז) (עמ"ת 61424-04-21) לפיהן המסוכנות שנשקפת מהמבקש נותרה גבוהה כשהיתה, לאחר שהורשע בתיק העיקרי על פי הודאתו. גם שם דובר במבקש אשר הורשע בפעם השלישית בעבירה של נהיגה בזמן פסילה בתוך תקופה קצרה של מספר חודשים ולו מאסר על תנאי.

עובדות חדשות/שינוי בנסיבות

אשר לשינוי בנסיבות - אני סבורה שאותם נימוקים שעמדו ביסוד החלטת המעצר בפיקוח אלקטרוני תקפים גם היום, וביתר שאת. נוכח הרשעת המבקש בעבירות המיוחסות לו, מצאתי כי ישנו שינוי בנסיבות המלמד כי המסוכנות שנשקפת ממנו גברה.

אציין כי ביצוע עבודות השירות בתיקו הקודם (תיק 8265-07-22) אינה בבחינת עובדה חדשה.

גם בקשת הממונה על עבודות השירות להורות על הפסקה שיפוטית של עבודות השירות בתיקו הקודם אינה עולה כדי שינוי בנסיבות. בקשה זו הוגשה עוד ביום 28/03/23 בטרם הועבר המבקש למעצרו בפיקוח אלקטרוני, בהסכמתו (החלטה על העברתו למקום המעצר בפיקוח אלקטרוני ניתנה רק ביום 30/03/23 לאחר שהתקבלה חו"ד ישימה של יחידת מעוז).

בעת העברת המבקש למעצר בפקא"ל ביום 30/03/23 - ידע כי הוגשה בקשה להפסקה שיפוטית של עבודות השירות; ידע כי המשיבה מתנגדת לכך שירצה עבודות השירות בעודו במעצר בפקא"ל; גם כב' הש' בר הבהיר היטב כי שקל אפשרות זו והיא נשללה על ידו.

אומנם כב' הש' בר קבע כי ניתן יהיה להגיש בקשה לעיון חוזר ככל ותתקיימנה עילות מתאימות - אך כאמור איני סבורה כי הבקשה שבפני נופלת בגדר אחת העילות.

עיון בפסיקה מעלה שבמקרים בהם הוגשו בקשות לאפשר ריצוי מאסר בעבודות שירות בתיק אחר, בעת שהנאשם עצור בפיקוח אלקטרוני, בתי המשפט, לרוב, דחו את הבקשה, בהיות הבקשה חורגת לתכלית החוק ולתכלית המעצר - אינן מסוכנות ושמירה על שלום הציבור.

ראו בש"פ 9992/17 **שלמה קואן נ' מ"י** (מיום 18/01/18):

"רבות עמד בית משפט זה על כך שמעצר בפיקוח אלקטרוני לפי סימן ג'1 לחוק המעצרים, דינו כמעצר עד תום ההליכים, ובהתאם, מעמדו המשפטי של המפוקח הוא כעצור עד תום ההליכים, ולא כמי ששוחרר לחלופת מעצר בתנאים מגבילים (בש"פ 4658/15 פ"י נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (09.07.2015); בש"פ 8144/15 סעדון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (06.12.2015)). בהמשך לכך, נקבע כי על דרך הכלל אין מקום לאפשר את יציאתו לעבודה של עצור בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 966/16 מוחמד זידאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.02.2016); בש"פ 2296/16 חג'י נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.05.2016) (להלן: עניין חג'י); בש"פ 6815/16 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.09.2016) (להלן: עניין פלוני). חריגה מכלל זה תתאפשר אך ורק במקרים חריגים ויוצאי דופן, ולאחר ששוכנע בית המשפט כי אורכם ותכיפותם של "חלונות היציאה" אינה פוגעת במידה יתרה בתכלית המעצר בפיקוח אלקטרוני ובשלום הציבור (עניין חג'י, בפסקה 16; עניין פלוני, בפסקה 8).

גם במקרים בהם שוחרר הנאשם ממעצר ושהה בתנאי מעצר בית (להבדיל ממעצר בפיקוח אלקטרוני) - נדחו בקשות לאפשר יציאת הנאשם ממעצר הבית לשם ריצוי מאסרו בעבודות שירות בתיק אחר.

בבש"פ 4176/18 **תאמר ג'מעה נ' מדינת ישראל** (7.06.18) נדחתה בקשת רשות ערר של המבקש לשנות את תנאי מעצר הבית לצורך המשך ריצוי עבודות השירות שהוטלו בתיק אחר (נותרו 10 ימים) וכן היתר יציאה לעבודה, למרות תסקיר חיובי שהמליץ על הקלה. הבקשה לעיון חוזר נדחתה על ידי בית משפט קמא וערר המבקש נדחה על ידי בית המשפט המחוזי (עמ"ת (מרכז) 33365-05-18). בית המשפט העליון ציין כי אין כל חשש לפגיעה בלתי מידתית בזכויות המבקש "בשים לב לסיכון להישנות ביצוע עבירות העולה מעברו התעבורתי והתנהלותו הנטענת לנוכח העונשים שהושתו עליו, וזאת בעודו מרצה אותם" (מאסר בעבודות שירות - הערה שלי, ש.ש.). באותו ענין חלפו כ-3.5 חודשים מעת ביצוע העבירה.

בבש"פ 8039/17 **פהד הייזל נ' מדינת ישראל** (6.11.17) נדחתה בקשת רשות ערר של המבקש לשנות את תנאי מעצר הבית לצורך המשך ריצוי עבודות השירות, בתיק אחר. הבקשה לעיון חוזר נדחתה על ידי בית משפט קמא וערר המבקש נדחה על ידי בית המשפט המחוזי (עמ"ת (מרכז) 56290-08-17). בית המשפט העליון ציין שהמסוכנות שנסקפת מהמבקש הינה בדרגה כזו שאינה מתיישבת עם ביטול תנאי מעצר הבית, וכי נהיגה בזמן פסילה מלמדת על נכונות להפר הוראות בית המשפט. באותו ענין חלפו פחות מ-3 חודשים מעת ביצוע העבירה.

בעמ"ת (מחוזי מרכז) 50316-05-17 **ג'בארין נ' מדינת ישראל** (15.6.17) דחה בית המשפט את בקשת העורר,

ששוחרר למעצר בית מלא בפיקוח 5 מפקחים, להתיר לו לרצות יתרת מאסרו בתיק אחר בעבודות שירות, תוך שקבע שעילות סעיף 52(א) לחסד"פ אינן מתקיימות. בית המשפט המחוזי עמד על השיקול המרכזי בסוגיה זו:

"בבחינת האפשרות להורות על יציאה ממעצר לצורך ביצוע עבודות שירות, השיקול המרכזי הוא מידת המסוכנות הנשקפת מהעצור לבטחון הציבור ומידת האמון שניתן לרחוש לו (ר' בש"פ 989/05 שקד נ' מדינת ישראל (6.2.05); בש"פ 4434/06 פלוני נ' מדינת ישראל (13.6.06); בש"פ 1782/13 חליחל נ' מדינת ישראל (10.3.13); בש"פ 1355/15 טביב נ' מדינת ישראל (3.3.15); בש"פ 8015/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (10.11.16))."

ר' גם בש"פ 8824/20 **אבו רומי תאופיק נ' מדינת ישראל** (21.12.20) שם, נדחתה בקשת המבקש לפתיחת חלונות במעצרו בפקא"ל בחלוף כ-6 חודשים לשם ביצוע עבודות שירות שהוטלו בתיק קודם. אומצו קביעות בית משפט קמא ובית המשפט המחוזי (חיפה) (עמ"ת 10902-11-20) לפיהן לא חלף זמן שכן התארכות ההליך נעוצה בחילופי ייצוג ופתיחת חלונות לשם יציאה לעבודה אינה עולה בקנה אחד עם מעצר באיזוק. נקבע מפי כב' הש' סלמן בבית המשפט המחוזי: **"אשר לטענה בדבר "פיקוח" שב"ס - בטענה זו אין ממש; אכן, ביצוע עבודות השירות נתון לפיקוח שב"ס; עם זאת אין מדובר בפיקוח הדוק, אלא ביקורת המבוצעת מעת לעת; הביקורת הנה של קיום תנאים כלליים ולא בדומה למעצר באיזוק, ביקורת הדורה ויומיומית"**.

אשר לפסיקה אליה הפנה ב"כ המבקש, שם דובר במקרים שונים מעניינו של המבקש -

בתיק מ"ת 454-04-23 נפתחו חלונות באיזוק לשם ביצוע 5 ימי ע"ש (יתרת מאסר מתיק קודם).

בתיק מ"ת 14427-01-23 בוטל מעצר בפיקוח אלקטרוני, בחלוף 4 חודשים, והותרה יציאת המבקש לביצוע ע"ש - בהתחשב בהליך טיפולי אותו הוא עובר וכן הפנייתו בתיק העיקרי לקבלת חו"ד של וועדת אבחון.

בעמ"ת (ירושלים) 18254-12-15 נפתחו חלונות באיזוק לשם ביצוע 2 חודשי ע"ש כאשר כבר בעת שנקבע המעצר בפקא"ל ניתן חלון קבוע להתאווורות ל- 3 שעות מדי יום. נקבע כי המשיבה השלימה עם חלונות האווורור היומיים ולכן אין מניעה בהרחבתם כאמור לצורך ביצוע עבודות השירות.

בבש"פ 11393/04 נדונה בקשה בקשת רשות ערר - בית משפט השלום הורה על שחרור המבקש ובית המשפט המחוזי הורה על מעצרו עד תום ההליכים. בית המשפט העליון הורה על מעצר בית מלא ואפשר למבקש לבצע עבודות שירות לאחר שהתקבל אישור לפיו העבירה הנוספת לא בוצעה בעת ביצוע עבודות השירות. אין המדובר במי אשר נעצר והתבקש שחרורו לצורך ביצוע ע"ש.

נוכח האמור, אני בדעה שמסוכנותו הגבוהה של המבקש שרק גברה לאחר שהורשע בדין, ונוכח מידת האמון המזערית שניתן לתת בו, אין לבטל מעצרו בפקא"ל ואין לאפשר יציאתו ממקום הפיקוח בו הוא עצור באיזוק אלקטרוני, למשך פרק הזמן המבוקש לצורך ביצוע עבודות השירות. הקלה כזו פירושה פגיעה בתכלית המעצר וחוטאת לתכלית החוק - אין מסוכנותו ושמירה על שלום הציבור.

לאור כל האמור, הבקשה נדחית.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ' תמוז תשפ"ג, 09 יולי 2023, בנוכחות הצדדים.